

ROMÂNIA



CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 1461

din 22 noiembrie 2016

Prin Raportul nr. 6649/IJ/3549/DIJ/25038/ST/2016 Inspecția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor efectuate privind cererea de apărare a reputației profesionale formulată de domnul ARDELEAN FLAVIUS FLORIN, judecător la Judecătoria Jibou.

Analizând raportul Inspecției Judiciare și înscrisurile atașate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

La data de 26.09.2016, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, domnul Ardelean Flavius Florin, judecător în cadrul Judecătoriei Jibou, a adresat Consiliului Superior al Magistraturii solicitarea de apărare a independenței, imparțialității și reputației sale profesionale în raport de acțiunile domnului Brîndea Dan Eugen, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Sălaj.

La data de 28.09.2016 Consiliul Superior al Magistraturii a înaintat solicitarea Inspecției Judiciare, care, la aceeași dată, a retransmis-o pentru a se dispune conform dispozițiilor art.30 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare.

Prin cererea sa, domnul judecător Ardelean Flavius Florin a solicitat apărarea independenței, imparțialității și reputației sale profesionale în raport de acțiunile domnului procuror Brîndea Dan Eugen de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Sălaj, care, prin demersul de sesizare a Inspecției Judiciare pe parcursul judecării unui dosar a urmărit, în opinia sa, intimidarea și atragerea atenției cu privire la soluția ce a pronunțat-o procedura de cameră preliminară și pe care urmează să o pronunțe în fond.

Sesizarea adresată Inspecției Judiciare de către domnul procuror viza modalitatea de redactare a încheierii _____, pronunțată în dosarul _____ și a făcut obiectul dosarului _____ al Inspecției Judiciare, finalizat cu rezoluția de clasare din data de 01.11.2016.

Totodată, s-a invocat că, în data de 10.08.2016, când trebuia să se judece de către Tribunalul Sălaj contestația împotriva încheierii penale pronunțată în dosarul _____ în presa locală, respectiv în Ziarul Sălăjanul, a apărut articolul intitulat „Procuror vs judecător” în care erau redată pasaje din contestația formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Jibou, dar și fragmente din încheierea atacată.

Astfel, sub titlul „Procurorul care a instrumentat cazul fostului primar din Jibou _____ a contestat la Tribunalul Sălaj soluția dată de judecătorul de la Judecătoria Jibou prin care erau refuzate toate probele administrate în dosar și retrimis dosarul către procuror” au fost redată pasaje din contestația formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Jibou, cu scurte comentarii ale semnatarei articolului.

Prin intermediul citatelor au fost redată motivele contestației formulate: „Așa fiind, chiar dacă judecătorul de cameră preliminară a dispus: „excluse toate probele administrate în cursul urmăririi penale”, avea obligația ca în motivare să analizeze fiecare probă în parte, astfel încât hotărârea să fie expresia convingerii intime a faptului că probele în totalitate au fost obținute cu încălcarea dreptului la apărare a inculpatului. Motivarea soluției pronunțate de judecătorul de cameră preliminară constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției,

dând părților și celorlalți participanți, posibilitatea să își formuleze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de control elemente necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc. A motiva înseamnă a demonstra, a pune în evidență datele concrete care, folosite ca premise, duc la formularea unei concluzii logice. Simpla afirmare a unei concluzii fără indicarea unei date concrete, folosind argumente de genul: „Cel puțin, la nivelul județului Sălaj, este binecunoscută această practică de începere a urmăririi penale în rem, chiar dacă este cunoscut făptuitorul, ca apoi probele administrate nestingherit de prezența vreunui apărător ales să poată fi canalizate conform voinței proprii a organului de urmărire penală doar în scopul acuzării inculpatului”, nu poate constitui o motivare, fiind mai mult o ofensă adusă organului de urmărire penală, sugerând că probele administrate de acestea, constituie o practică și că probele folosind astfel de mijloace sunt canalizate doar în scopul acuzării inculpatului și nu a aflării adevărului”, se arată în contestația domnului procuror.

În articol se arată că: „Procurorul mai spune că: „judecătorul de cameră preliminară s-a rezumat să analizeze doar memoriile depuse de inculpați, ignorând cu desăvârșire argumentele formulate în scris de procuror prin cele trei răspunsuri separate la memoriile depuse de inculpați „

„împrejurare față de care apreciază că încheierea este nemotivată.”

Semnatarea articolului subliniază că: „Tot în contestația depusă de procuror se arată că în încheierea judecătorului din Jibou acesta a făcut afirmații care ofensează procurorul:” „în ce privește modul în care au fost administrate probele față de inculpata _____ se reține că în cursul urmăririi penale au fost administrate probe doar în acuzarea inculpaților, nu și în apărarea acestora”, precum și faptul că: „în data de 22.09.2015, inculpata a formulat o cerere în probațiune la Parchetul de pe lângă Tribunalul Sălaj, însă s-a apreciat că nu se mai impune administrarea acestor probe întrucât au fost administrate probele propuse de parchet”, „De asemenea, au fost respinse cererile privind reaudierea persoanelor vătămate, având în vedere că majoritatea persoanelor vătămate au dat declarații, fără ca persoana acuzată să fie asistată de avocat”, sunt simple afirmații, care nu numai că

nu sunt argumentate, dar sunt și ofensatoare la adresa procurorului, sugerând că singura preocupare este aceea de a strânge probe doar în acuzare, încălcându-le dreptul la apărare, fără a manifesta interes în aflarea adevărului, fiind totodată folosite expresii inadecvate, relatate anterior”.

Prin încheierea penală _____ a Judecătorei Jibou, în calitate de judecător de cameră preliminară, domnul judecător Ardelean Flavius Florin a admis excepțiile invocate de către inculpați și a exclus toate probele administrate în cursul urmăririi penale și a dispus restituirea cauzei la parchet pentru refacerea urmăririi penale. Dosarul de urmărire penală a fost instrumentat de domnul procuror Brîndea Dan Eugen de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Sălaj.

Restituirea dosarului la parchet a fost argumentată de încălcarea dreptului la apărare al inculpaților prin modul de efectuare a urmăririi penale, în sensul că, deși domnul procuror cunoștea identitatea făptuitorului, a declanșat urmărirea penală „în rem” la data de 23.05.2014 și l-a ținut pe inculpat în calitate de martor mai mult de 1 an, timp în care au fost administrate în 6 volume, o mulțime de probe pentru acuzare (înscrisuri, facturi, ordine de plată, titluri de proprietate, expertiză judiciară, declarații de martori, etc) apoi, prin ordonanța procurorului din 05.05.2015 s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale. În data de 11.05.2015, inculpatul _____ a fost reținut pentru o perioadă de 24 ore, iar în ordonanța procurorului din 12.05.2015 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpat fiind propus și pentru arestarea preventivă în aceeași zi. S-a apreciat că drepturile procesuale i-au fost aduse la cunoștință inculpatului _____ în prezența apărătorului ales în data de 11.05.2015, adică după un an, perioadă în care deși se cunoștea identitatea inculpatului, urmărirea penală se desfășura „în rem”.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Jibou a formulat contestație împotriva încheierii penale de cameră preliminară, iar la data de 09.08.2016, înainte cu o zi de judecarea acesteia, domnul procuror Brîndea Dan Eugen a formulat o sesizare împotriva domnului judecător Ardelean Flavius Florin prin care solicita sancționarea acestuia pentru felul în care a motivat încheierea penală prin care a dispus refacerea urmăririi penale.

Prin încheierea Tribunalul Sălaj a admis contestația formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Jibou împotriva încheierii penale _____ pronunțată de judecătorul de cameră preliminară în dosarul nr. _____ al Judecătoriei Jibou, pe care a desființat-o în întregime, dispunând trimiterea cauzei la judecătorul de cameră preliminară din cadrul aceleiași instanțe (inițial investit), în vederea rejudecării.

În data de 10.08.2016, când trebuia să se judece de către Tribunalul Sălaj contestația împotriva încheierii penale _____ pronunțată în dosarul _____ în presa locală, respectiv în Ziarul Sălăjanul, a apărut articolul intitulat "Procuror vs judecător" în care erau redată pasaje din contestația formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Jibou, dar și fragmente din încheierea atacată, redată pe larg în capitolul aspectele sesizate.

Din cererea de apărare a independenței, imparțialității și reputației profesionale formulată de domnul judecător Ardelean Florin se reține că aceasta a fost formulată de judecător „în raport de acțiunile domnului procuror Brîndea Dan Eugen, respectiv de demersul realizat de acesta de a sesiza Inspekția Judiciară,” apariția în presa locală a articolului ce cuprindea motivele contestației formulate de parchet, fiind considerat de domnul judecător drept nemulțumiri ale domnului procuror în legătură cu motivarea încheierii contestate, și, care „ar trebui susținute în sala de judecată, înaintea instanței de control judiciar și nicidecum în ziare”.

Din verificările efectuate de către Inspekția Judiciară în scopul de a identifica modul în care conținutul contestației formulate împotriva încheierii _____ pronunțată în dosarul _____ de Parchetul de pe lângă Judecătoria Jibou a ajuns în presă fundamentând articolului intitulat „Procuror vs judecător”, a rezultat că la Birourile de Informare și Relații cu Publicul din cadrul Tribunalului Sălaj și, respectiv al Judecătoriei Jibou nu s-au înregistrat cereri privind eliberarea unei asemenea copii.

În data de 06.07.2016 a fost înregistrată la Biroul de Informare și Relații cu Publicul al Judecătoriei Jibou, sub _____ cererea formulată de către doamna _____ redactor la „Sălăjanul TV” prin care se solicita comunicarea de

informații referitoare la dosarul _____ respectiv motivarea domnului judecător cu privire la respingerea tuturor probelor administrate de domnul procuror, copia certificată și scanată a încheierii solicitate fiind eliberată prin adresa nr. _____

De asemenea, o cerere similară formulată de redacția Magazin Sălaj - jurnalist _____, s-a înregistrat la Biroul de Informare și Relații cu Publicul al Tribunalului Sălaj, prin adresa _____ eliberându-se copie de pe sentința pronunțată în dosarul _____ menținerea măsurii controlului judiciar luată prin încheierea _____

Pe de altă parte, redacția publicației Sălăjeanul TV în care a apărut articolul „Procuror vs judecător”, sub protecția art.10 din CFDO, a declinat solicitarea de divulgare a sursei jurnalistice, apreciind că, la data apariției articolului (10.08.2016), contestația fusese deja înregistrată (19.07.2016), datele fiind, în opinia acestora, publice.

Din evidențele Ecris nu reiese că în perioada de referință ar fi existat cereri vizând studierea dosarului, nici la Judecătoria Jibou, nici la Tribunalul Sălaj.

Prin Rezoluția din data de 01.11.2016, în urma verificărilor prealabile efectuate de către Inspekția Judiciară în lucrarea cu nr. 5533/IJ/3016/DIJ/2016, având ca obiect sesizarea formulată de către domnul procuror Brîndea Dan-Eugen, din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Sălaj referitor la modul de redactare a considerentelor încheierii _____ Judecătoriei Jibou, pronunțată în dosarul _____ s-a dispus clasarea sesizării.

În sesizarea formulată se invoca că, prin respectiva încheiere au fost admise excepțiile invocate de apărătorii inculpaților cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală în dosarul _____ al Parchetului de pe lângă Tribunalul Sălaj și, în consecință, au fost excluse toate probele administrate în cursul urmăririi penale, dispunându-se restituirea cauzei la Parchetul de pe lângă Tribunalul Sălaj.

Se mai susținea că, deși soluționează doar cauze aflate în competența Judecătoriei Jibou, judecătorul de cameră preliminară a insinuat în cuprinsul

hotărârii în discuție că la nivelul Parchetului de pe lângă Tribunalul Sălaj ar exista o practică potrivit căreia, cu intenție, activitatea de urmărire penală se desfășoară cu încălcarea principiului aflării adevărului și a dreptului la apărare.

În acest sens, se invocau următoarele afirmații cuprinse în hotărâre:

„În mod deliberat și cu încălcarea dreptului la apărare al inculpatului, organul de urmărire penală a desfășurat timp de 1 an de zile acte de urmărire penală, și pentru faptul că acesta a omis să dispună începerea urmăririi penale „in personam” față de inculpat, acesta nu a fost în măsură să își asigure o apărare efectivă.

Cel puțin, la nivelul Județului Sălaj, este bine cunoscută această practică de începere a urmăririi penale „in rem” chiar dacă este cunoscut făptuitorul, ca apoi probele administrate nestingherit de prezența vreunui apărător ales să poată fi canalizate conform voinței proprii a organului de urmărire penală doar în scopul acuzării inculpatului.”

În ceea ce privește opinia exprimată în cuprinsul aceleiași hotărâri în sensul că urmărirea penală trebuie începută în mod direct in personam atunci când este cunoscută identitatea făptuitorului, fără a mai începe urmărirea in rem, cum se prevede în mod expres în art.305 alin.1 Cod procedură penală, s-a susținut de către autorul sesizării că aceasta constituie o motivare în mod vădit contrară raționamentului juridic, invocându-se în susținere Decizia nr.236/19.04.2016 a Curții Constituționale.

În raport de modul de redactare a considerentelor hotărârii menționate s-a solicitat să se constate existența abaterii disciplinare constând în utilizarea unor expresii inadecvate în cuprinsul hotărârilor judecătorești, precum și motivarea în mod vădit contrară raționamentului juridic, aspectele invocate concretizând, în opinia autorului sesizării, fapte de natură a afecta prestigiul justiției, precum și demnitatea funcției de magistrat, în condițiile în care soluția pronunțată în respectiva cauză a fost amplu mediatizată în presa locală.

Dosarul înregistrat sub _____ se află în curs de soluționare la Judecătoria Jibou, în rejudecare, iar chestiunile vizând regularitatea actului de sesizare urmează a fi puse în discuție și soluționate de judecătorul de cameră preliminară.

S-a reținut distinct însă, că modul în care au fost formulate afirmațiile din cuprinsul încheierii din 30.05.2016 a depășit limita unei analize obiective a datelor și faptelor cauzei la care ar trebui să se circumscrie considerentele unei hotărâri judecătorești, astfel cum sunt prevăzute de art.403 Cod procedură penală, constituind în fapt aprecieri de natură subiectivă care, în sine, nu pot constitui argumente de fapt sau de drept în susținerea unei soluții, indiferent de rezolvarea dată chestiunilor dezbătute.

Totodată, din verificările efectuate de către Inspekția Judiciară, s-a constatat că nu au fost identificate elemente care să susțină afirmațiile din hotărâre privind pretinsa intenție a organelor de cercetare penală de instrumentare a cauzei într-un sens defavorabil inculpatului sau afirmația privind pretinsa practică de începere a urmăririi penale in rem, chiar dacă este cunoscut făptuitorul, în scopul administrării nestingherite de probe în acuzare.

Pentru a dispune clasarea sesizării s-a reținut că afirmațiile în discuție au fost făcute în contextul unei puternice convingeri a judecătorului cauzei în ceea ce privește încălcarea dreptului la apărare și nelegalitatea urmăririi penale efectuate în cauză iar, pe de altă parte, faptul că prin formularea acestor afirmații nu s-a urmărit denigrarea unor persoane sau instituții și, în sine, afirmațiile nu conțin aprecieri de natură să încalce flagrant demnitatea altor persoane.

Prin urmare, față de contextul în care au fost făcute și caracterul singular al acestora, nu s-a putut reține existența indiciilor privind abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu.

De asemenea, nu s-a reținut nici incidența faptei de utilizare a unor expresii inadecvate în cuprinsul unei hotărâri judecătorești, prevăzută de art.99 lit. s), teza I, din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

În ce privește abaterea disciplinare prevăzută de art. 99 lit. s), teza a II-a, din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cu care constituie abatere disciplinară motivarea în mod vădit contrară raționamentului juridic, de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat, s-a reținut că pentru existența elementului material în această modalitate, legiuitorul a prevăzut condiția ca judecătorul/procurorul să realizeze o acțiune de motivare care, prin conținutul său, este contrară raționamentului juridic.

S-a arătat că raționamentul juridic corect presupune situația în care soluția pronunțată decurge din aplicarea legii la situația de fapt, motivarea hotărârilor judecătorești sau a actelor procurorului realizată în conformitate cu raționamentul juridic implicând prezentarea motivelor de fapt și de drept care au format convingerea judecătorului/procurorului, a motivelor pentru care au fost înlăturate cererile părților, analizarea probelor care au servit ca temelie pentru pronunțarea/darea soluției, cât și a celor ce au fost înlăturate, precum și analiza oricăror elemente de fapt pe care se sprijină soluția.

O motivare contrară raționamentului juridic presupune o motivare care nu respectă regulile tehnice ale unui raționament, respectiv o activitate contrară legii sau potrivnică realității.

Legiuitorul a pus condiția ca motivarea să nu fie contrară oricărui raționament, ci contrarietatea cu raționamentul juridic trebuie să fie vădită, astfel încât de falsitatea raționamentului, indiferent de modul în care s-a ajuns la el, să fie evidentă pentru orice observator rezonabil/persoană de bună-credință.

Din cuprinsul încheierii _____ nu s-a putut reține că modul în care au fost expuse argumentele judecătorului cauzei cu privire la modalitatea legală de începere a urmăririi penale, prin raportare la dispozițiile art.305 Cod procedură penală, ar concretiza o motivare vădit contrară raționamentului juridic, în sensul abaterii disciplinare susmenționate.

În ceea ce privește argumentul adus în susținerea sesizării sub același aspect referitor la fapta de motivare vădit contrară raționamentului juridic, respectiv

Decizia nr. 236/19.04.2016 a Curții Constituționale, s-a constatat că prin respectiva decizie a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.305 alin.1 și 3 din Codul de procedură penală, constatându-se că dispozițiile legale în discuție sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

S-a reținut că Decizia Curții Constituționale a fost publicată la data de 7.06.2016, în Monitorul Oficial al României nr.426, de la această dată devenind definitivă și general obligatorie.

Pe de altă parte, încheierea _____ a Judecătorei Jibou a fost pronunțată anterior publicării deciziei în Monitorul Oficial, la data de 30.05.2016, astfel că nu se poate imputa judecătorului cauzei o pretinsă nesocotire a dispozițiilor deciziei Curții Constituționale.

S-a constatat, din considerentele deciziei menționate că aspectul privind neconstituționalitatea respectivelor dispoziții legale a fost invocat în mai multe cauze, aflate pe rolul unor instanțe diferite, și a fost susținut pe ideea că: „dispozițiile art.305 alin.1 și 3 Cod procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează că permit efectuarea urmăririi penale în rem și după identificarea persoanei care a săvârșit fapta, fără ca legiuitorul să impună un termen sau o garanție procesuală care să asigure loialitatea și efectivitatea urmăririi penale”; susținându-se deopotrivă că: „după identificarea persoanei despre care există date că a săvârșit o infracțiune, în mod normal ar trebui începută urmărirea penală în personam”.

Distinct s-a menționat că acest aspect invocat în sesizare vizează însăși legalitatea modului de soluționare a respectivei chestiuni de drept, deduse judecății, în raport de circumstanțele concrete ale cauzei.

S-a mai apreciat în Rezoluția de clasare că, fiind vorba de chestiuni care țin exclusiv de activitatea de judecată, competența de a examina soluția pronunțată aparține doar instanțelor de control judiciar, o analiză de către o autoritate administrativă a acestor aspecte concretizând o imixtiune nepermisă în activitatea de judecată.

Deși în Rezoluția de clasare din data de 01.11.2016 s-a apreciat că nu există indicii privind săvârșirea de către domnul judecător Ardelean Flavius Florin a

abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit.a) și s) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere aspectele constatate cu privire la modul de redactare a considerentelor încheierii nr.85/C din 30.05.2016 a Judecătorei Jibou, pronunțată în dosarul _____ prin aceeași rezoluție, în temeiul dispozițiilor art.32 alin.2 din Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr.676 din 4.10.2007 a Consiliului Superior al Magistraturii, modificată, s-a dispus comunicarea acesteia conducerii Tribunalului Sălaj în vederea înaintării la Comisia de evaluare, pentru a fi analizată și încheierea penală

a Judecătorei Jibou la data efectuării evaluării activității domnului judecător Ardelean Flavius Florin.

Potrivit dispozițiilor art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, și art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și modificată, Consiliul Superior al Magistraturii apără judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea sau ar crea suspiciuni cu privire la acestea.

Independența magistratului este definită ca standard profesional ce trebuie atins, sau competență ce trebuie dezvoltată, împreună cu alte competențe care stau la baza deciziei corecte și imparțiale a judecătorului.

Reputația profesională este o consecință a integrității profesionale și morale de care trebuie să dea dovadă fiecare judecător, aceasta aflându-se în strânsă legătură cu independența, imparțialitatea și integritatea pe care trebuie să le manifeste fiecare judecător în exercitarea profesiei.

Legea nu definește noțiunea de bună reputație, însă, așa cum rezultă din coroborarea dispozițiilor art. 14 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu dispozițiile art. 65 alin. (1) lit. i) din același act normativ, aceasta constituie nu doar una dintre condițiile de acces în profesie (art.12 din Legea nr. 303/2004), ci și o cerință care trebuie să subziste pe tot parcursul exercitării ei. În

activitatea de judecată, judecătorii trebuie să aibă și să se bucure de o bună reputație profesională, conferind astfel încredere în competența lor profesională și în sistemul judiciar.

Noțiunea de „reputație” desemnează părerea publică favorabilă sau defavorabilă despre o persoană, despre felul în care cineva este cunoscut sau apreciat. Părerea publică defavorabilă este în principiu, de natură să aducă atingere reputației unei persoane. Ea, este justificată dacă se bazează pe fapte reale și trebuie sancționată dacă se bazează pe afirmații tendențioase, făcute în scopul de a-i discredita acesteia onoarea sau reputația.

Spre deosebire de buna reputație, reputația profesională constituie o valoare esențială în exercitarea funcției și totodată, reprezintă părerea pe care magistratul o creează în conștiința colectivă despre modul în care își exercită profesia.

Dreptul la reputație figurează printre drepturile garantate de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ca element esențial al dreptului la respectarea vieții private. Reputația profesională este o consecință a integrității profesionale și morale de care trebuie să dea dovadă fiecare judecător, aceasta aflându-se în strânsă legătură cu independența, imparțialitatea și integritatea pe care trebuie să le manifeste fiecare judecător în exercitarea profesiei. Reputația profesională conferă magistratului credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, autoritate în exprimarea opiniilor, cu precădere a celor profesionale și totodată, reprezintă părerea pe care magistratul o creează în conștiința colectivă despre modul în care își exercită profesia.

Reputația profesională reprezintă, totodată, percepția creată în conștiința colectivă asupra modului în care sunt exercitate responsabilitățile profesionale. Privită din această perspectivă, reputația magistratului presupune obligația de a avea o conduită generală exemplară, care reprezintă și o condiție pentru a accede în profesie, căreia îi corespunde dreptul de a se bucura de reputație în fața societății, a justițiabililor, precum și a corpului profesional și, de cealaltă parte, obligația Statului de a garanta menținerea reputației magistratului, atunci când se constată că anumite

fapte sunt de natură să îi afecteze prestigiul și, în consecință, autoritatea de care trebuie să se bucure în exercitarea profesiei.

Art. 10 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului consacră libertatea de exprimare, arătând că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare și că acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României, „Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile însă, libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”.

De asemenea, dreptul la liberă exprimare, prevăzut de art. 30 din Constituție nu poate fi exercitat cu încălcarea principiului independenței judecătorului și supunerii lui numai legii, astfel cum este statuat prin dispozițiile art. 124 din Constituție și art. 2 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Odată consacrată libertatea de exprimare în general, revine obligația fiecărei legislații în parte de a statua asupra rolului pe care mass-media îl are în societatea respectivă, în concret, de a crea, pe de o parte, cadrul legal de exprimare, iar pe de altă parte, de a integra această activitate aspirațiilor socio-culturale și nu numai ale societății în ansamblul ei.

Asupra acestui ultim aspect, prin Rezoluția 1003 (1993) privind etica jurnalistică, art. 1 stabilește că suplimentar la drepturile și obligațiile juridice stabilite de către normele juridice respective, presa mai are o responsabilitate etică față de cetățeni și societate, care trebuie accentuată la momentul actual, când informarea și comunicarea joacă un rol major în formarea atitudinii personale a cetățenilor și dezvoltarea societății și a vieții democratice.

De aceea, s-a arătat că printre principiile de bază ale eticii jurnalismului se află și condiția ca difuzarea știrilor să fie bazată pe adevăr, asigurată prin mijloace adecvate de verificare și demonstrare și pe imparțialitate în prezentare, descriere și narare (art. 4).

Tot astfel, Codul deontologic al ziaristului adoptat de Clubul Român de Presă, impune ziaristului obligația de a da publicității numai informațiile de a căror veridicitate este sigur, după ce în prealabil le-a verificat, atrăgându-i atenția că nu are dreptul să prezinte opiniile sale drept fapte și că știrea de presă trebuie să fie exactă, obiectivă și să nu conțină păreri personale.

Toate aceste principii capătă și mai multă importanță atunci când vin în contact cu activitatea de înfăptuire a justiției, fiind consacrat faptul că presa are sarcina de a comunica informații și idei legate de cauzele aflate pe rolul instanțelor (Cauza Sunday Times contra Marea Britanie), deoarece administrarea justiției servește colectivității în ansamblul ei și necesită cooperarea unui public bine informat.

Pe de altă parte, presa reprezintă mijlocul de care dispune opinia publică, spre a se asigura că judecătorii se achită de responsabilități, conform scopului misiunii încredințate.

Conform art. 5 și 6 din Rezoluția nr. 1003 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei privitoare la etica jurnalistică, exprimarea opiniilor jurnaliștilor poate implica comentarii asupra unor evenimente reale, care, deși nu pot fi supuse criteriilor de corectitudine, trebuie exprimate în mod sincer și etic.

Totodată, presa are îndatorirea de a informa opinia publică asupra modului de înfăptuire a actului de justiție, aspectele de interes general fiind protejate de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Din interpretarea logică și semantică a condițiilor prevăzute de art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și modificată, raportat la dispozițiile legale menționate, precum și la jurisprudența CEDO, se reține că intervenția Consiliului Superior al Magistraturii este prevăzută în scopul realizării în condiții corespunzătoare a actului de justiție și este justificată în

măsura în care se asigură protecție judecătorului sau procurorului aflat în exercitarea efectivă a atribuțiilor specifice funcției deținute.

Principiul independenței judecătorului poate fi înțeles doar în legătura cu principiul responsabilității/răspunderii judecătorului pentru calitatea activității sale profesionale, iar echilibrul dintre aceste două principii creează condițiile procesului echitabil.

Apărarea reputației profesionale vizează actele și faptele comise față de judecător în timpul îndeplinirii și în legătură cu îndeplinirea de către acesta a îndatoririlor și responsabilităților profesionale ce le revin în procesul de înlăptuire a actului de justiție.

Articolul de presă în care sunt redată pasaje din contestația formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Jibou, dar și din încheierea atacată prin această contestație surprinde, fără comentarii malițioase sau tendențioase, ceea ce a fost reținut și ulterior, în motivarea încheierii _____ dată de Tribunalul Sălaj, atunci când a admis contestația formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Jibou împotriva încheierii penale _____ pronunțată de judecătorul de cameră preliminară în dosarul _____

Plenul nu poate reține că maniera de abordare a subiectului ce îl privea în mod direct pe domnul judecător Ardelean Flavius Florin depășește limitele unor critici admisibile ori constituie, elemente de natură a afecta autoritatea de care judecătorul ar trebui să se bucure în exercitarea funcției sale.

Raportat la cele reținute, Plenul apreciază că, articolul de presă se circumscrie unei activități de informare a publicului, desfășurată în limite normale, fără a se putea identifica elemente de natură a aduce atingere reputației profesionale a domnului judecător Ardelean Flavius Florin.

Pe de altă parte, potrivit dispozițiilor art.97 alin. (1) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii în legătură cu activitatea și conduita necorespunzătoare a magistraților, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare.

Demersul domnului procuror Brîndea Dan Eugen de a adresa Inspecției Judiciare o sesizare cu privire la activitatea unui judecător nu poate fi apreciat ca o modalitate de intimidare ori o presiune asupra judecătorului de caz, altfel se poate înțelege că nici un magistrat, fie el procuror sau judecător, nu se poate adresa Inspecției Judiciare în legătură cu activitatea și conduita necorespunzătoare a vreunui magistrat coleg, în legătură cu încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare.

Având în vedere considerentele expuse, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că sesizarea Inspecției Judiciare de către domnul procuror Brîndea Dan Eugen cu privire la activitatea domnului judecător Ardelean Flavius Florin nu poate fi apreciată ca o modalitate de intimidare ori o presiune asupra judecătorului de caz.

Plenul apreciază că prezentarea în media a activității profesionale a domnului judecător, în limitele impuse de libertatea de exprimare într-un caz ce suscita interesul opiniei publice locale, nu sunt de natură a afecta independența, imparțialitatea și reputația profesională a magistratului, și urmează să respingă cererea de apărare a independenței, imparțialității și reputației profesionale formulate de domnul ARDELEAN FLAVIUS FLORIN, judecător în cadrul Judecătoriei Jibou.

Față de cele expuse, conform dispozițiilor art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, ale art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți,

PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE

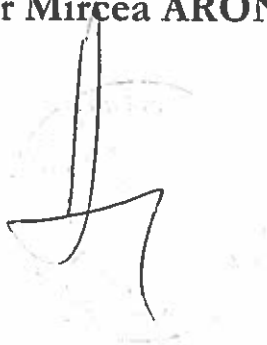
Art.1. Respingerea cererii de apărare a independenței, imparțialității și reputației profesionale formulate de domnul ARDELEAN FLAVIUS FLORIN, judecător în cadrul Judecătoriei Jibou.

Art. 2. Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare, în vederea luării măsurilor legale.

Data în București, la data de 22 noiembrie 2016

Președinte,

Judecător Mircea ARON

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line with a horizontal crossbar and a curved tail, set against a faint circular official stamp.